

AUTE 2000-07 DE 17 D'ABRIL DE 2000

NUL·LITAT D'ACTUACIONS. URBANISME. Moviments de terres sense autorització del Comú. Dret a la jurisdicció: Presumpció d'innocència. COMUNS. La Massana.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 00-02, de 14 de gener de 2000, va desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel Sr. JCV contra la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia, la qual va confirmar i va declarar que la resolució sancionadora del Comú de La Massana acordada en data 29 de maig de 1998 i confirmada pel Govern en recurs d'alçada és ajustada al dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

2.- La representació del Sr. JCV va demanar el 28 de gener de 2000 l'anul·lació de l'esmentada sentència, a l'empara de l'article 18 bis, apartat 3, de la Llei transitòria de procediments judicials, en la redacció que li va donar la Llei de 22 d'abril de 1999.

3.- De l'escrit inicial de l'incident de nul·litat se'n va donar trasllat a la representació de l'Hble. Comú de La Massana per tal de que pogués contestar-lo en el termini de deu dies naturals, tràmit que va evacuar el 7 de febrer de 2000, demanant que es desestimí l'incident de nul·litat formulat i es confirmi plenament la sentència pronunciada per aquesta Sala Administrativa de data 14 de gener de 2000.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- Com ja s'ha manifestat en la sentència, resulta de la instrucció (veure foli 23 i 24, les diligències de comprovació d'infracció) que l'estat del terreny ha estat modificat i el demandant no contesta aquests fets.

Per tant, com ja l'havia jutjat justament la sentència de primera instància, confirmada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior, el Comú de La Massana pot aplicar regularment una multa fundada en l'Ordinació de primer de juliol de 1992 que sanciona els moviments de terra sense autorització prèvia del Comú.

Aquesta qüestió ha estat debatuda abans de la decisió de primera instància i l'interessat no s'ha trobat en situació d'indefensió.

Queda per tant establert que s'ha comès la infracció i per tant la sanció s'ha aplicat correctament. La sentència de primera instància, confirmada per la del Tribunal Superior, verifiquen que s'ha produït una situació de fet i apliquen la regla de dret corresponent a aquesta situació, que és l'objecte mateix d'una sentència jurisdiccional.

Segon.- Segons un principi fonamental del procediment contenciós, que s'aplica tant a Andorra com als països veïns, sempre que un demandant demani

l'aplicació d'un estatut jurídic, ha d'aportar la prova que reuneixi les condicions per beneficiar-se d'aquest estatut.

En aquest cas, el Sr. C, manifesta que el terreny en litigi forma part del territori del Comú d'Ordino i es preval de l'autorització obtinguda per aquest Comú. Reivindica per tant l'aplicació d'un estatut jurídic, és a dir, el fet d'haver obtingut una autorització administrativa li permet realitzar operacions sobre el seu terreny. Ara bé, precisament, no aporta la prova que reuneix les condicions per reivindicar l'aplicació d'aquest estatut.

El demandant no es troba en una situació d'indefensió. El procediment normal hauria estat d'aclarir prèviament la situació jurídica del seu terreny. Si pertany al territori del Comú d'Ordino o al Comú de La Massana. Després d'aquest aclariment hagués pogut sol·licitar una autorització per part del Comú competent. Aquest es el raonament que ha seguit el Tribunal de primera instància i que ha confirmat el Tribunal Superior.

Els tribunals no han col·locat al demandant en situació d'indefensió, doncs han aplicat legalment els principis generals del procediment contenciós.

D'altra banda, el principi de la "presumpció d'innocència" previst per l'article 10 de la Constitució no pot impedir l'aplicació de la sanció, en aquest cas particular. En efecte, la realitat de la infracció està comprovada, com s'ha recordat més amunt (Punt Primer) i per tant no hi ha cap dubte sobre aquest punt.

Tercer.- No s'ha desvirtuat seriosament que l'autorització concedida pel Comú de La Massana segons decret núm. 193/97 fa referència a un altre terreny diferent del que és objecte del litigi. Aquest punt ha quedat clarament provat en la instrucció i les al·legacions referents als noms donats a les diferents parts dels terrenys, no qüestionen evidentment aquesta qüestió essencial: l'autorització fa referència a un altre terreny i el Sr. C no discuteix seriosament aquest punt.

Quart.- La sentència s'ha pronunciat sobre l'al·legació de les normes que han estat infringides. Com s'ha dit més amunt (punt Primer), resulta clarament de la instrucció, cosa que no ha estat desvirtuada, que s'han fet moviments de terra sense autorització prèvia per part del Comú. Per tant la sanció prevista en aquestes hipòtesis s'ha aplicat correctament, (veure Punt Quart de la Sentència).

DECI SIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, decideix.

Desestimar l'incident de nul·litat que formula la representació processal del Sr. JCV contra la sentència d'aquesta Sala núm. 00-02, de 14 de gener de 2000.

Aquest Aute és ferm i executiu.

En conseqüència, així ho acorden, manen i signen el Tribunal, en dono fe.